

En glimt av årets Move-resa till Kenya

Under sommaren var nio svenskar i Kenya på årets resa med Move, ELMs satsning för ungdomar och mission. Intrycken var många och skiftande och flera av dem fick bli påminnelser om det kristna livet för resenärerna.

move

UNDER EN AV sommarens sällsynta mulna dagar var vi nio förväntansfulla svenskar som lämnade Arlanda med destination Nairobi. Årets Move-resa gick till Kenya och efter ett knappt dygn i den livfulla och något svala huvudstaden satte vi kurs mot Nakuru och barnhemmet Bethesda Children Ministry (nedan kallat "Bethesda"), som ELM har varit med och byggt upp och fortfarande stöttar ekonomiskt. När bilen körde in på Bethedas område möttes vi av glada rop och vi blev snabbt indragna i gemenskapen. På dagarna lekte vi med barnen som går i skola på Bethesda och hjälpte till i det praktiska arbetet med att laga mat och vakta kor. Om kvällarna umgicks vi med pojkarna som bor på barnhemmet. Majs, bönor och *ugali* blev vår vardag liksom ständiga fotbollsmatcher och andaktsstunder på swahili. Att få se barnens händer så självklart sträckas upp mot oss och deras förväntansfulla ansikten som så ofta lyste av glädje när de såg på oss blev en påminnelse om hur vi lika självklart får komma till Jesus och sträcka våra tomma händer mot honom i förtröstan på att han kan tillfredsställa vår innersta längtan.

Räddade från gatan

I dagsläget bor det 26 pojkar på Bethesda, i åldrarna fem till sjutton år. De har plockats upp från det hårda livet på gatan och har nu fått en ny chans genom Bethedas arbete. Ytterligare cirka 60 barn kommer dagligen till barnhemmet från ett närliggande slumområde för att få möjlighet till ett mål mat och den skolgång som deras föräldrar annars inte har råd med. På så sätt hoppas man kunna rädda många barn från att fly till livet på gatan. Det arbete som ELM gör genom de kenyanska ledarna för dessa barn är oerhört betydelsefullt. Att på nära håll få se det och själv ta del av det är en erfarenhet som berör. När man ser pojkarnas vänlighet och hjälpsamhet och de äldre barnens fina sätt att ta hand om de yngre är det svårt att förstå vilken trasig bakgrund de faktiskt kommer från.

Kontrastrika upplevelser

I mitten av vår vistelse på Bethesda fick vi två välbehövliga dagar med internet, hotellövernattning och spännande safari. Det blev en skarp kontrast till

När man ser pojkarnas vänlighet och hjälpsamhet är det svårt att förstå vilken trasig bakgrund de faktiskt kommer från.

**Liksom
pojarna på
Bethesda
så drar Gud
oss syndare
upp ur det
träsk vi
fastnat i
för att lika
oförtjänt
ge oss en
framtid och
ett hopp.**

vår annars spartanska livsstil. Under andra halvan av vår tid på barnhemmet fick vi möjlighet att vara med på en kenyansk skolavslutning och arrangera en mycket uppskattad lekdag tillsammans med pojkarna. Vi övade även in ett program med sång, lekar och ett drama om den förlorade sonen som vi fick spela upp, både för barnen på Bethesda och under söndagsskolan i en av kyrkorna inne i Nakuru som vi besökte.

Byliv i Sigowet

Mot slutet av resan tryckte vi ihop oss i en överfull lokalbuss på väg västerut och landade till slut i den lilla idylliska landsortsbyn Sigowet. Här välkomnades vi av en storslagen utsikt och av vacker sång som letade sig ut från den öppna kyrkan vid vägkanten. I Sigowet fick vi förmånen att lära känna en kenyansk familj och ännu djupare ta del av den kenyanska kulturen som både är fantastiskt vacker och ibland frustrerande olik vår egen. Under dagarna leddes vi runt av våra nyfunna vänner mellan hem- och sjukhusbesök, marknadsmöte, bibelförsäljning, vacker natur med storslagna vyer och till den lilla mysiga kyrkan där vi fick prisa Gud genom andakter, gudstjänst och praktiskt arbete. Om nätterna höll vi till i små lerhus hemma hos några av församlingsmedlemmarna. Den enkla standarden gav perspektiv på livet hemma i Sverige liksom den enorma gästfrihet som vi ständigt omgavs av.

Rift Valley påminde om Guds nåd

När vi till sist lämnade Kenya bakom oss var det med en ryggsäck full av oförglömliga minnen, en massa kenyanska hälsningar och några alldeles för dyrt köpta souvenirer. Att försöka sammanfatta en sådan upplevelse är näst intill omöjligt. Vi har fått se så enormt mycket under vår tid i Kenya men när jag till sist, på väg tillbaka mot Nairobi, blickar ut över Rift Valley, som löper hela vägen från Israel till Mocambique, med dess platta landskap som sträcker sig bort mot de höga bergen i horisonten är det med insikten av att det finns så oändligt mycket mer att upptäcka. Det är som med Guds nåd emot oss. Hur mycket vi än gräver i den kommer vi alltid bara hinna skrapa på ytan. Pojkarna på Bethesda som tidigare satt fast i missbruk och fattigdom men som nu fått en framtid och ett hopp är en vacker bild av hur Gud drar oss syndare upp ur det träsk vi fastnat i för att lika oförtjänt ge oss en framtid och ett hopp.

När vi till sist tog avsked av pojkarna var det med vetskapen om att vi kanske aldrig får se dem igen, men den Gud som ledde oss och beskyddade oss genom hela resan behöver vi aldrig säga hejdå till. Han är lika närvarande och verksam hemma i Sverige som i Kenya. Den sanningen håller att luta sig mot och bygga sitt liv på.

MIRIAM SVENSSON, reseledare, Lund